

Hayatın sanık sandalyesinde yargılanmayı bekleyen, verilmiş idam hükmünün ne zaman infaz edileceğini hesaplayan bir mahkum gibiyiz. Yeterince geniş bir hapisane kimseye mahpus gibi gelmiyor.

Hakkımızda verilmiş hükmün gerekçeli kararı için ölüm sonrasını beklemek icap ediyor. *Beni neden öldürdün?* diye sorabileceğimizi sanmıyorum. *Doğal olarak hepiniz ölümlüydünüz, doğal olarak diyecektir. Ne gerek vardı bütün bunlara, çektirdiğin acı sürdürdüğün sefaya değdi mi, hiç olmasa ne kaybedecektin, mükemmel değil misin?* Buna da bir cevap alabileceğimi sanmıyorum.

Dünya karanlık. Beynim ağrıyor. Mezar taşımın bir oyun olmasını istiyorum, tetris gibi bir oyun, bu sadece oğlum ziyaretime geldiğinde canı sıkılmaz.